

слабша слово то, и разсмѣва го: който и принеси плодъ, и прави едно сто, друго шестдесать, друго тридесать.

24 Друга прѣтча ѣмъ предложѣ, и рече: оуподобисе царство то небесно на единъ человекъ, който посѣлѣ доврѣ сѣме на нѣва та си:

25 И като спѣваха человекъцы те, дойдѣ дшмѣнино мѣ, и посѣлѣ кжкѣль низъ пшеница та, и ѡиде си.

26 И когато порасте трева та и сотвори плодъ, тогава се ѡвиѣха и кжкѣлѣто.

27 И ѡидоха работници те на-ѡный господѣрѣ, и рекоха мѣ: господѣне, не посѣлѣ ли доврѣ сѣме на нѣва та си; ѡ дѣ прочее ѣма кжкѣлѣ;

28 Я той ѣмъ рече: дшмѣнинъ человекъкъ ѣ направилъ това, а работници те мѣ рекоха: ѣскашъ ли прочее да ѣдеме да ги ѣсплѣвиме;

29 Я той ѣмъ рече: не дейте, да не въ, като скъбѣте кжкѣлѣ то, ѣскъвали и пшеница та.

30 Ѣставѣте да растѣтъ и двѣте заедно до жѣтва та, и когато фѣнатъ да жнѣтъ, ще да речѣмъ на жѣтварете: соверѣте пѣ напредъ кжкѣлѣ то, и свжржѣте ги въ снопѣ за да ги ѣзгорѣме, а пшеница та соверѣте въ жѣтница та ми.

31 Друга прѣтча ѣмъ пред-

ложѣ, и говореше: прилѣча царство то небесно на сѣнапово зжрно, коѣто земѣ человекъкъ (нѣкой) и посѣлѣ го на нѣва та си:

32 Коѣто ѣ най малко ѡ сѣчки те сѣменѣ: а когато порастѣ, бѣва пѣ голѣмо ѡ сѣчки те зеленѣща: и кѣва дрѣво, цѣто дохѣждатъ пѣтѣцы те небесны, и стоѣтъ по стѣблѣ та мѣ.

33 Друга прѣтча ѣмъ рече: прилѣча царство то небесно на квасжѣтъ когото земѣ една женѣ, и скръѣ го въ трѣ мѣри брашно, до дѣ воскиснѣ сѣчко то.

34 Тѣмъ сѣчки те говореше Исѣсъ сѣ прѣтчи на народѣи те, а кѣзъ прѣтча нищо ѣмъ не говореше:

35 За да се ѣсполни речено то презъ прорѣкатъ, който говори: ще да ѡворѣмъ въ прѣтчи оѣтѣ та си: и ще да ѣзвѣдимъ ѡнѣмъ, цѣто са скръѣены ѡ создѣнѣе то на-свѣтжѣтъ.

36 Тогѣва ѡстави народѣи те Исѣсъ, и дойдѣ въ кѣщи: и ѡидоха при нѣго оѣченицы те мѣ, и рекоха мѣ: ѣстолкѣвай ни прѣтча та на-кжкѣлѣ то на-нѣва та.

37 Я той ѡговори, и рече ѣмъ: ѡнѣзи цѣто ѣ сѣлѣлъ доврѣ то сѣме, ѣсть ѡнѣнъ человекъскѣй:

38 Я нѣва та ѣ свѣто, а